

Decyzja

Prezydium KK

nr 99/11

ws. opinii o projekcie ustawy budżetowej na rok 2012

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie ocenia przedstawiony przez rząd projekt budżetu państwa na 2012 rok.

NSZZ „Solidarność” nie zgadza się na ratowanie bieżącej sytuacji budżetowej kosztem pracowników, osób najuboższych oraz przyszłych pokoleń. Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie może zaakceptować polityki skupionej głównie na ograniczaniu deficytu finansów publicznych, marginalizującej odpowiedzialność społeczną państwa.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” (Stanowisko KK nr 7/11) protestuje przeciwko nieprzestrzeganiu przez rząd ustawy *o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego*, która jest podstawowym aktem prawnym kształtującym zasady dialogu społecznego pomiędzy partnerami społecznymi w Polsce. Propozycja Ministra Finansów drastycznego skrócenia czasu pracy nad projektem budżetu państwa na 2012 rok oraz odstąpienie rządu od konsultacji wstępnych prognoz wielkości makroekonomicznych, stanowiących podstawę do prac nad projektem ustawy budżetowej, pozbawiło możliwości wypracowania i ujęcia propozycji partnerów społecznych reprezentatywnych organizacji związków zawodowych i pracodawców. Jest to wydarzenie bez precedensu, podważające wiarygodność strony rządowej, które może prowadzić do skierowania ustawy budżetowej do Trybunału Konstytucyjnego.

Wobec utrzymujących się niekorzystnych czynników determinujących wzrost gospodarczy, wątpliwości budzić może wysokość szacowanego na 2012 rok PKB. Największym motorem wzrostu PKB naszego kraju jest popyt indywidualny. Jednakże brak podwyżek wynagrodzeń w sferze budżetowej, wysoki poziom bezrobocia, rosnące stopy procentowe, niskie świadczenia emerytalne i rentowe oraz zaostrzone kryteria kredytowe będą w przyszłym roku ograniczać zakupy Polaków. Jednocześnie w uzasadnieniu wskazuje się na ograniczenie tempa wzrostu spożycia publicznego, ze względu na cięcia budżetowe oraz wprowadzoną regułę wydatkową, która razem z wejściem w życie ustawy *o działalności*

leczniczej ograniczy możliwości inwestycyjne samorządów. Również szacunek wzrostu inwestycji prywatnych aż o 14,7% wobec dalszej niepewności rynków finansowych oraz rosnących stóp procentowych wydaje się zawyżony.

Prognozowany wskaźnik inflacji na poziomie 2,8% kolejny rok z rzędu jest zdecydowanie niedoszacowany. W 2011 roku występują liczne czynniki inflacyjogenne (wzrost podatku VAT, wzrost taryf na energię elektryczną, podwyżki opłat mieszkaniowych, niepewna sytuacja w krajach arabskich powodująca bardzo duży wzrost cen paliw, kataklizm w Japonii, a przede wszystkim drożejąca żywność), które będą miały wpływ na ceny również w 2012 roku. Dodatkowo planowane jest wprowadzenie akcyzy na węgiel i koks oraz wzrost stawki VAT na odzież i dodatki odzieżowe dla niemowląt oraz na obuwiu dla dzieci z 8% do 23%. Sytuacja rosnących w szybkim tempie cen w połączeniu z zamrożeniem wynagrodzeń w sferze budżetowej oraz rażąco niskimi emeryturami i rentami powoduje stałe obniżanie się standardu życia kolejnych grup społecznych. Niedoszacowanie wskaźnika inflacji wraz z wprowadzeniem dyscyplinującej reguły wydatkowej (na podstawie której górny limit wydatków elastycznych i nowych wydatków sztywnych obliczany będzie na podstawie prognozowanego wskaźnika inflacji powiększonego o punkt procentowy) spowoduje niewystarczający wzrost wydatków budżetu państwa ważnych dla polityki społecznej.

Prognozowany na koniec 2012 roku 10% poziom bezrobocia jest niemożliwy do osiągnięcia. Minister Finansów już kolejny rok z rzędu planuje bezrobocie na nierealnie niskim poziomie (budżet na 2011 rok prognozował już na koniec 2011 wskaźnik bezrobocia na poziomie 10%). Również Minister Pracy i Polityki Społecznej wskazuje na nierealność prognozy bezrobocia na koniec 2012 roku. Do trwałego wzrostu zatrudnienia potrzebne byłyby zachęty inwestycyjne dla przedsiębiorców, którzy obecnie mimo poprawy sytuacji finansowej oraz gospodarczej postępują bardzo zachowawczo i nie podejmują decyzji inwestycyjnych oraz planują dalsze zwolnienia pracowników. Na 2012 rok planuje się również zmniejszenie wydatków na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu. Trudno więc zrozumieć skąd tak optymistyczna prognoza stanu rynku pracy. Społeczeństwo oczekuje od rządu mądrych decyzji, które chroniłyby miejsca pracy, minimalizowały bezrobocie oraz osłaniały strategiczne dla gospodarki sektory przemysłowe. Natomiast zapewnienia o spadku stopy bezrobocia nie poparte konkretnymi działaniami w obszarze rynku pracy odczytujemy jako przedwyborcze obietnice bez pokrycia.

Wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie zgadza się na niepodwyższanie kolejny już rok z rzędu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej.

Od 2007 roku następuje systematyczny spadek płac realnych osób pracujących w państwowej sferze budżetowej. Szczególnie widoczny jest on w ostatnich latach. W roku 2010 wynagrodzenia wzrosły jedynie o 1%, natomiast inflacja wyniosła 2,6%. W roku 2011 wynagrodzenia nie były indeksowane, planowana inflacja wynosi 2,3%, natomiast rzeczywista inflacja w tym roku będzie znacznie wyższa. Zwiększająca się wydajność pracy nie jest rekompensowana odpowiednim wzrostem wynagrodzeń. Maleją też dochody osób pracujących poza sferą budżetową- od marca 2010 do marca 2011 inflacja wyniosła 4,3% natomiast płace w sektorze przedsiębiorstw wzrosły jedynie o 4%. Jest to tym bardziej dotkliwe, że wzrosty cen dotyczą żywności oraz innych towarów pierwszej potrzeby. Wszystkie te czynniki powodują, że nadal jesteśmy liderami europejskimi zarówno w niskim poziomie życia jak i rozmiaru ubóstwa.

Minimalne wynagrodzenie

NSZZ „Solidarność” kolejny raz domaga się realizacji części przyjętego pakietu anty kryzysowego w zakresie wypracowania mechanizmu wzrostu minimalnego wynagrodzenia do poziomu 50% przeciętnego wynagrodzenia, który zgodnie z zapowiedziami strony rządowej (i osobistej deklaracji Premiera Tuska) w Komisji Trójstronnej ds. Społeczno – Gospodarczych miał być przedstawiony do końca 2009 roku.

Ochrona zdrowia

W uzasadnieniu do projektu ustawy podkreślono, że podaż pracy zmniejszy się oraz nastąpi spadek ludności w wieku produkcyjnym o 150 tys. osób. Założenie takie spowodowało zapewne zmniejszenie o blisko 100 mln zł wysokości dotacji na finansowanie składek zdrowotnych oraz świadczenia dla osób nieobjętych obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego. Obawiamy się, że dotacja w tej wysokości jest niewystarczająca i nie pokryje kosztów świadczeń zdrowotnych dla osób bezrobotnych pozbawionych prawa do zasiłku. Budżet państwa w dziale 851 - Ochrona Zdrowia zakłada wzrost wydatków budżetowych z 6,543 mld zł do 6,945 mld zł, co stanowi wzrost nominalny o 6,14 %, a realny o 3,34%. Jednak trwały wzrost kosztów w ochronie zdrowia określony w badaniach instytucji UE w br. na 3,5% zasadniczo redukuje wzrost nakładów. W części 46 - Zdrowie, w dziale 851, rozdział 147(Centra Zdrowia Publicznego) zmniejszono kwotę wydatków o 16 mln zł i jest to kolejny rok redukcji nakładów. W rozdziale 148 (Medycyna pracy)wydatki

wprawdzie wzrosną z 1 125 tys. zł ujętych w projekcie na 2011 r., do 1 379 tys. w planie na 2012 r. jednak nadal nie osiągną poziomu z 2010 r.

Zaniżone, w stosunku do szacowanych przez rząd w uzasadnieniu do projektu ustawy *o działalności leczniczej*, są projektowane nakłady na wsparcie działań w zakresie przekształceń samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej. Zaplanowana w projekcie budżetu kwota 400 mln zł tytułem wsparcia działań w zakresie przekształceń spoz-ów jest niższa o 100 mln zł od kwoty przedstawionej w uzasadnieniu do projektu ww. ustawy.

Oświata

NSZZ "Solidarność" od wielu lat domaga się zwiększenia nakładów państwa na zadania oświatowe do wielkości średniej w Unii Europejskiej, która wynosi 5 % PKB. Planowana na 2012 rok subwencja oświatowa wynosi ok. 2,8 % PKB, co jest dalece niewystarczające i plasuje Polskę przy końcu stawki europejskiej. Dodatkowo rząd ceduje na jednostki samorządu terytorialnego kolejne zadania, bez zabezpieczenia środków na ich realizację. Przykładem jest obarczenie samorządów obowiązkiem organizowania pomocy psychologiczno – pedagogicznej dla uczniów. Zadanie to wymagać będzie dodatkowych nakładów związanych chociażby z tworzeniem dodatkowych grup pomocowych (dyspanseryjnych) od września 2012 r.

Nauka i szkolnictwo wyższe

Projekt budżetu na 2012 rok w działach nauka i szkolnictwo wyższe nie stanowi gwarancji rozwoju tych dziedzin w konkurencyjnej Europie.

W projekcie budżetu na przyszły rok przewidziano wydatki w Dziale Nauka w wysokości 4,942 mld zł, a w Dziale Szkolnictwo Wyższe w wysokości 11,872 mld zł. Stanowi to w porównaniu z rokiem 2011 realny wzrost nakładów na naukę o 6,8% oraz spadek o ok. 2% wydatków na szkolnictwo wyższe. Skutki społeczne spadku realnego finansowania szkolnictwa wyższego z budżetu mogą być bardzo poważne. W publicznych szkołach wyższych można spodziewać się zwolnień grupowych, liczbę pracowników zagrożonych zwolnieniem szacuje się na co najmniej 4 tys. Należy podkreślić, że udział wydatków na szkolnictwo wyższe w prognozowanym PKB wyraźnie się zmniejszy i wyniesie 0,73%, wobec 0,77% w 2011 i 0,82% w 2010 r. Dla porównania, w latach 2005-2006 było to kolejno 0,98%, 0,92%.

Polskie wydatki budżetowe na naukę są kilkakrotnie niższe (w proporcji do dochodu narodowego brutto) od przeciętnej dla krajów Unii Europejskiej. Ich udział

w prognozowanym PKB wyniesie 0,30%, czyli pozostanie na poziomie lat 2010 i 2011 r. Dla porównania w latach 1992-1994 udział ten wynosił odpowiednio 0,64%, 0,57% i 0,55%.

Instytuty Polskiej Akademii Nauk i Instytuty Badawcze (dawne JBR) będą w dalszym ciągu ograniczać liczebność kadry i zakres badań, co spowoduje emigrację wielu młodych naukowców w poszukiwaniu naukowego warsztatu pracy.

Sytuacja osób niepełnosprawnych

Zgodnie z art. 46a ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku *o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych* kwota dotacji budżetowej dla PFRON na dofinansowanie do wynagrodzeń osób niepełnosprawnych powinna wynosić 55% środków zaplanowanych na realizację tego zadania. Zgodnie z zawartym w projekcie ustawy budżetowej na rok 2012 planem finansowym PFRON, wydatki na dofinansowanie do wynagrodzeń osób niepełnosprawnych zaplanowano w wysokości 2 886,512 mln zł. Całkowita dotacja budżetowa wynosi zaledwie około 24 % kwoty przewidywanych wydatków na dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych. Zaplanowanie w ustawie budżetowej kwoty dotacji budżetowej w wysokości niższej niż wymóg ustawowy stanowi złamanie ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. *o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych*.

W części tabelarycznej oraz w części wydatki państwa w układzie zadaniowym w pkt. 13 Zabezpieczenie społeczne i wspieranie rodziny oraz w pkt. 14 Rynek pracy, w zakresie odnoszącym się do osób niepełnosprawnych, mowa jest o aktywizacji społecznej (pkt. 13.2) oraz aktywizacji zawodowej (pkt. 14.2) osób niepełnosprawnych. Jako źródło finansowania podaje się Państwowy Fundusz Rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych. Należy zauważyć, iż środki Funduszu, zgodnie z ustawą *o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych*, wydatkowane są na rehabilitację społeczną i zawodową osób niepełnosprawnych. W ustawie tej nie ma mowy o aktywizacji osób niepełnosprawnych. Związek stoi na stanowisku, że aktywizować można tych, którzy nie chcą czegoś robić. Nie można natomiast aktywizować tych, którym ograniczenia zdrowotne nie pozwalają na podejmowanie określonych działań. Używanie sformułowań o konieczności aktywizowania osób niepełnosprawnych ma negatywny wydźwięk sugerujący, iż ta grupa społeczna nie chce pracować lub nie chce uczestniczyć w życiu społecznym. Ponadto do aktywizacji stosowane są inne narzędzia prawne niż do rehabilitacji. Osoby niepełnosprawne nie pracują nie dlatego że nie chcą ale dlatego, że często nie są w stanie tej pracy podjąć lub nie ma dla nich ofert pracy uwzględniającej ich ograniczenia zdrowotne wynikające z niepełnosprawności. Dlatego używanie sformułowań o konieczności aktywizacji

zawodowej osób niepełnosprawnych jest dla tych osób niesprawiedliwe i krzywdzące oraz wypacza ideę istniejącego i działającego od szeregu dekad systemu rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych. Rehabilitacja zarówno społeczna jak i zawodowa osób niepełnosprawnych ma swoje ustawowo uregulowane znaczenie, które jest znacznie szersze niż aktywizowanie gdyż np. w przypadku rehabilitacji zawodowej oznacza również ułatwienie uzyskania i utrzymania odpowiedniego zatrudnienia i awansu zawodowego przez umożliwienie korzystania z poradnictwa zawodowego, szkolenia zawodowego i pośrednictwa pracy. Jest to, zatem cały system działań, który nie może być zastąpiony samą aktywizacją. Słowa aktywizacja i rehabilitacja nie są tożsame. Z tych powodów wskazywanie w działaniach aktywizację zawodową i społeczną osób niepełnosprawnych rozumiemy, jako odejście od systemu rehabilitacji społecznej i zawodowej osób niepełnosprawnych, co musi spotkać się ze sprzeciwem Związku. W związku z powyższym wnosimy o zastąpienie słowa „aktywizacja” słowem „rehabilitacja”.

Ubezpieczenia społeczne

Projekt budżetu na 2012 rok, mimo ostatnich zmian dokonanych w systemie ubezpieczeń społecznych zakłada dalsze powiększenie się ujemnego salda Funduszu Ubezpieczeń Społecznych o 2 157 537 tys. zł, w tym wzrost zobowiązań kredytowych aż o 82%.

Ponadto nie przewidziano środków na podniesienie najniższych świadczeń emerytalno – rentowych. System waloryzacji w odniesieniu do najniższych rent i emerytur jest wadliwy. Twierdzenie, że koszty utrzymania są w pełni kompensowane w obszarze najniższych świadczeń, nie znajdują potwierdzenia. System waloryzacji powinien być ponownie przeanalizowany. Dostępne dane pokazują, że świadczenia minimalne w stosunku do przeciętnych ciągle maleją. Doszło do tego, że minimalne świadczenie rentowe netto jest prawie równe z minimum egzystencji. Jedną z przyczyn takiej sytuacji jest struktura GUS-owskiego koszyka, wg której się liczy inflację będącą podstawą waloryzacji. Podstawowe cztery grupy wydatków – żywność, mieszkanie i eksploatacja z nośnikami energii, odzież i obuwiu oraz ochrona zdrowia - stanowią ok. 55 % koszyka (dane za 2010 r.). Natomiast w gospodarstwach emeryckich na poziomie minimum egzystencji ta sama grupa wydatków stanowi ok. 93%. Stąd też wniosek, że ustalania wysokości waloryzacji na podstawie koszyka GUS-owskiego nie rekompensują w pełni wzrostu kosztów utrzymania dla omawianych grup. Wniosek ten potwierdzają przeprowadzone przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych badania dynamiki minimum egzystencji na tle inflacji w 2009 i w 2010 roku. Inflacja GUS-owska w 2009 roku wynosiła 3,5 % natomiast dynamika minimum egzystencji

w gospodarstwie emeryckim wyniosła 8,5 %. W 2010 roku wartości te odpowiednio wynosiły 2,6 % oraz 6,6 %.

Zespół Trójstronnej Komisji ds. ubezpieczeń społecznych (wszystkie trzy strony) na początku 2009 roku przyjął stanowisko w którym deklarował rozpoczęcie prac nad wypracowaniem mechanizmu ustalania wysokości najniższych świadczeń emerytalno-rentowych skorelowanego z systemem waloryzacji rent i emerytur. Niestety strona rządowa wstrzymała prace nad tym problemem z powodu kryzysu finansowego. Obecnie prace w Trójstronnej Komisji ds. Społeczno – Gospodarczych mają zostać wznowione.

Prewencja wypadkowa

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” podtrzymuje swoje stanowisko, wyrażone w Decyzji nr 39/10 ws. opinii o projekcie MPiPS założeń projektu ustawy *o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych* oraz ustawy *o systemie ubezpieczeń społecznych* z dnia 23 lutego 2010 r., i postuluje sukcesywne zwiększanie nakładów finansowych na prewencję wypadkową przewidzianych w ustawie budżetowej na kolejne lata docelowo do 1% należnych składek na ubezpieczenie wypadkowe najpóźniej w roku 2015. Związek postulował także, aby już w roku 2011 nakłady na prewencję wypadkową wynosiły nie mniej niż 0,25% składek, czyli minimum około 15 mln zł. W 2012 roku kwota ta powinna być odpowiednio wyższa. Zaproponowana w projekcie ustawy budżetowej na rok 2012 kwota wydatków na prewencję wypadkową, wynosząca 3,6 mln zł jest absolutnie nie do zaakceptowania.

Świadczenia z pomocy społecznej oraz działania osłonowe

Projekt budżetu na 2012 rok świadczy o kontynuacji przez rząd polityki oszczędzania na najuboższych. W 2009 roku, ze względów oszczędnościowych rząd zrezygnował z ustawowego podniesienia progów dochodowych uprawniających do pomocy społecznej. W czerwcu 2010 r. Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno – Gospodarczych korzystając z uprawnienia wynikającego z ustawy o pomocy społecznej wystąpiła do Rady Ministrów (Uchwała TK nr 37) z wnioskiem o podwyższenie obowiązujących kwot dochodowych uprawniających do świadczeń z pomocy społecznej. Niestety Rada Ministrów odrzuciła porozumienie zawarte w Trójstronnej Komisji skutkiem czego w ustawie budżetowej na rok 2011 nie zostały przewidziane środki finansowe (ok. 570 mln zł) na realizację Uchwały nr 37 TK. Aktualnie z badań nad poziomem minimum egzystencji w 2010 roku w odniesieniu do osób w rodzinach wszystkie oszacowane przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych wynika, że wartości minimum egzystencji są wyższe niż obowiązujące kwoty uprawniające do świadczeń

z pomocy społecznej. Rozmowy w Trójstronnej Komisji w roku 2011 nie dały rezultatu z powodu braku jednolitego stanowiska strony rządowej.

W projekcie budżetu na rok 2012 nie przewidziano środków finansowych na przeprowadzenie ustawowej weryfikacji progów dochodowych uprawniających do ubiegania się o pomoc społeczną oraz na wzrost wysokości świadczeń z pomocy społecznej. Mimo rosnących kosztów utrzymania (założony wzrost wskaźnika inflacji w 2012 r. to 2,8%) łączne wydatki budżetowe na pomoc społeczną (Dział 852) w części 85 budżety wojewodów oraz w części 83 rezerwy celowe według projektu budżetu na 2012 wzrosnąć mają tylko o 0,1 % w stosunku do ustawy budżetowej na 2011 r.

Zdaniem NSZZ „Solidarność” oznacza to, że w projekcie ustawy na 2012 rok nie została uwzględniona sytuacja osób najuboższych, które szczególnie dotkliwie odczuwają skutki kryzysu gospodarczego, a wręcz przeciwnie – środki finansowe przeznaczone na te cele zostały po raz kolejny zmniejszone.

Świadczenia rodzinne

Kryterium dochodowe uprawniające do otrzymywania świadczeń rodzinnych mimo ustawowego obowiązku jego weryfikacji co trzy lata, nie zostało podniesione ani razu od momentu wejścia w życie w 2004 roku ustawy *o świadczeniach rodzinnych*. Utrzymywanie kryterium na niezmiennym poziomie (504 zł na osobę w rodzinie lub 583 zł, gdy wychowuje się w niej niepełnosprawne dziecko) spowodowało gwałtowny spadek liczby uprawnionych do zasiłku dzieci z 5,55 mln zł w roku 2004 do 2,7 mln zł w roku 2010.

Należy przypomnieć, że zgodnie z ustawą *o świadczeniach rodzinnych* opracowana przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych propozycja wysokości progów wsparcia dochodowego rodzin już w roku 2009 wynosiła 621 zł na osobę w rodzinie lub 720 zł gdy wychowuje się w niej niepełnosprawne dziecko.

W projekcie budżetu na 2012 rok przeznaczono 250 mln zł na podniesienie kryterium dochodowego (od listopada 2012 r.). Zdaniem NSZZ „Solidarność” taka podwyżka kryterium zapobiegnie jedynie dalszemu spadkowi liczby uprawionych do zasiłków dzieci ze względu na rosnącą inflację. Nie spowoduje natomiast tak potrzebnego wzrostu ilości wypłaconych świadczeń.

Mieszkalnictwo

Mankamentem przedstawionego projektu budżetu na 2012 rok jest brak jakichkolwiek środków na wsparcie budowy mieszkań na wynajem o umiarkowanych czynszach. Ustawą z 2 kwietnia 2009 roku *o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego oraz*

niektórych innych ustaw zlikwidowano Krajowy Fundusz Mieszkaniowy będący dotychczas źródłem finansowania mieszkań czynszowych realizowanych głównie przez towarzystwa budownictwa społecznego. Jednocześnie zapisano, że dalszą realizację mieszkań na wynajem finansować będzie Bank Gospodarstwa Krajowego ze środków własnych ze wsparciem finansowym budżetu na podstawie zapowiedzianego tą samą ustawą rozporządzenia Rady Ministrów. Do dziś (25 miesięcy!) rozporządzenie to nie zostało wydane co zapewne stanowi fundamentalną przeszkodę w planowaniu w projekcie budżetu środków na ten cel. Z początkiem 2010 roku Ministerstwo Infrastruktury zapowiedziało wprowadzenie nowego programu mieszkań społecznych aktem ustawowym, ale do dziś nie powstały nawet jego założenia.

Trwający kryzys sektora finansowego zaowocował między innymi zaostrzeniem rygorów jakim sprostać muszą osoby zabiegające o kredyt na mieszkanie. Spowodowało to dalsze zwiększenie zapotrzebowania na mieszkania na wynajem. Tymczasem rząd całkowicie zawiesił wsparcie dla tego sektora budownictwa mieszkaniowego, który stanowił jednocześnie podstawowe narzędzie wsparcia gmin w realizacji lokalnej polityki mieszkaniowej.

Jedną z najważniejszych propozycji w projekcie budżetu dla gospodarki mieszkaniowej to Fundusz Dopłat:

Plan na 2012 rok wynosi 602 mln zł (w 2011 roku 517 mln zł), z tego:

- na lokale socjalne - 117,022 mln zł (w 2011 roku 80 mln zł)
- na dopłatę do odsetek do *Rodziny na swoim* - 484,978 mln zł (w 2011 roku 437 mln zł)

Program *Rodzina na swoim* (pomoc w nabyciu mieszkania własnościowego) generuje zobowiązania państwa. Wymaga to znacznej precyzji w planowaniu środków. Planowane na 2011 rok środki finansowe w wysokości 437 mln zł są zbyt niskie z uwagi na podawane już w styczniu 2011 r. przez Ministerstwo Infrastruktury prognozy, że program wygeneruje, w 2011 r. zobowiązania budżetu na poziomie od 447 do 473 mln zł, a to podważa prawidłowość przyjętej wielkości na rok 2012. Większe niż planowane zapotrzebowanie tego programu (wydatek sztywny budżetu) spowoduje ograniczenie i tak zbyt małych funduszy planowanych na mieszkania socjalne, noclegownie, schroniska, itp.

W części Funduszu Dopłat dotyczącej wsparcia w budowie mieszkań socjalnych, noclegowni, itp. w edycji *wiosna 2011* złożono 62 wnioski na łączną kwotę 53 mln zł, przy zabezpieczonych środkach w wysokości 40 mln zł. Oznacza to, że można się spodziewać, iż

znaczna ilości wniosków dotyczących wsparcia budowy mieszkań, noclegowni itp. nie uzyska dofinansowania i projekty te zostaną niezrealizowane.

Biorąc powyższe pod uwagę i przewidywany wzrost zapotrzebowania na środki finansowe na pokrycie części kosztów przedsięwzięć, w wyniku których miałyby powstać schroniska, noclegownie, lokale socjalne i mieszkania chronione (czyli na lokale dla osób najuboższych lub zagrożonych wykluczeniem społecznym), przeznaczenie na ten cel w 2012 r. 117,022 mln zł jest niewystarczające. Ponadto występuje zagrożenie, że przy wzroście zapotrzebowania środków na obsłużenie *Rodziny na swoim*, kwota na mieszkania dla najuboższych będzie jeszcze mniejsza. Kwota ta winna być zwiększona co najmniej do 130 mln zł.

Prywatyzacja

Omówiony w uzasadnieniu projekt ustawy *o zasadach wykonywania niektórych uprawnień Skarbu Państwa* proponuje szczególnie szkodliwe rozwiązania w obszarze nadzoru nad spółkami Skarbu Państwa. Przekazanie wszystkich spółek pod nadzór Ministra Skarbu Państwa z całą pewnością nie poprawi jakości nadzoru, a wręcz przeciwnie spowoduje chaos decyzyjny w sytuacji nie zorientowanych w specyfice działania spółki urzędników nadzorujących. Dodatkowo NSZZ „Solidarność” wielokrotnie wskazywał na brak jakiegokolwiek merytorycznego uzasadnienia rezygnacji z wyboru przedstawicieli pracowników do rady nadzorczej. Nadal podkreślamy, że prywatyzacja musi być przeprowadzana ze szczególną ostrożnością, w taki sposób aby wspierała nie tylko doraźne dochody budżetu, ale aby przede wszystkim zapewniała rozwój prywatyzowanych firm, a przez to rozwój naszego kraju.

Gdańsk, 23 maja 2011 r.

Prezydium KK

NSZZ „Solidarność”

SEKRETARZ
KK NSZZ „Solidarność”

Ewa Zydorek